

EXAMEN JQCV OCTUBRE DE 2020**ÀREA 1. COMPRESIÓ ESCRITA**

1. Llegiu atentament aquest article i trieu l'opció correcta (a, b, c o d). Teniu en compte que, per cada qüestió plantejada, només hi ha una resposta correcta. Fixeu-vos en l'exemple (número 0).

Per què els joves ja no estudien història

Els pares i els avis parlaven d'història constantment, com una mestra per a la vida, un repositori fiable de lleis de conducta humana i un grapat de fets rellevants que servien d'àncora contra els sacsejos de les modes i la propaganda. Jo creia que amb els anys i l'estudi faria com ells i adquiriria un sentit integrat de la història, d'aquells que et fan anar amb el cap dret pel carrer. No ha sigut així: ni jo ni ningú del meu voltant parlem d'història. Tothom parla d'humanitats, que no és el mateix. Fa un parell d'anys, una investigació de l'historiador americà Benjamin Schmidt demostrava que, en la passada dècada, els estudis d'història s'han empetitit més de pressa que qualsevol altra carrera universitària als Estats Units, encara que el nombre d'universitaris no ha parat de créixer. Jo em relacione constantment amb periodistes que han estudiat o estudien humanitats, sociologia, filosofia, economia o fins i tot programació. Absolutament ningú enraona en termes d'història.

El que es perd amb el declivi de la història no és què pensar, sinó una manera de fer-ho. Són un volum i una textura: les humanitats són dúctils i lleugeres, la història és rocosa i pesa. La història dona, sobretot, un pes al lloc. Mentre que la teoria d'un sociòleg o el postulat d'un filòsof t'arriben en forma de conclusió neta i finalitzada, com una fórmula universal que pots aplicar en qualsevol moment i circumstància, el coneixement històric està sempre localitzat. Allà on les altres disciplines t'ofereixen una il·lusió de claredat i domini, la història et dona un saber en tensió amb ell mateix. En comptes d'una explicació unívoca, la narrativa històrica t'exposa el batibull de factors econòmics, polítics i culturals que s'estiren els uns als altres en un espai i un temps determinats. L'estudi de la història ensenya humilitat i a pensar tràgicament, en el sentit que posa límits a allò que podem aspirar a canviar i a quines són les maneres viables de fer-ho.

Mil factors poden explicar el declivi de l'interés en els estudis d'història. Un és molt obvi, la crisi econòmica secular s'ha traduït en un auge de les disciplines científiques i d'enginyeria, que són les úniques connectades amb perspectives laborals. Un altre de relativament nou s'enten llegint *Historia: ¿Por qué importa?* (Alianza), un llibret interessant de Lynn Hunt que explica com la disciplina s'ha obert exponencialment en els últims anys: si fa mig segle et senties coneixedor de la condició humana amb un curs sobre Roma i poca cosa més, ara hi ha moltes més històries que abans: dones, orient, post-colonialisme. Amb l'empoderament dels silenciats, la història s'ha tornat més complexa i les seues certeses més revisables. Hunt pren aquesta crisi de legitimitat com una oportunitat per a créixer col·lectivament i aprofundir el nostre sentit de ciutadania, i té tota la raó del món per a fer-ho: però per als joves, que hem vist com tants monuments i noms de carrers canviaven, també ha sigut una manera de fer-nos més escèptics i buscar respostes a altres llocs.

Perquè la qüestió fonamental és la del lloc. Les pantalles i la xarxa erosionen la sensació d'espai i fan que a tot arreu puguem escoltar les mateixes veus i fer les mateixes coses. Les opinions circulen deslligades del seu context concret, però, pel sol fet de viatjar en la interfície minimalista d'un iphone, adquireixen una aura d'autoritat tecnològica. Tal com explica l'historiador Timothy Snyder, els neofeixismes s'enlairen desconnectant la gent de la seua realitat immediata gràcies a l'efervescència de la propaganda digital

substituïnt el periodisme local de fets per un periodisme llunyà de narratives abstractes i grandiloqüents, de guerres culturals amb enemics imaginaris que no s'acaben mai. En canvi, la història ens dona una brúixola fiable perquè parla de geografia: cada lloc té una saviesa específica que ha sedimentat a còpia d'anys de xoc amb la realitat, i l'única manera d'entendre certes coses és entendre-les amb la història dels seus llocs.

Un altre autor que també va reflexionar sobre els efectes dels usos de la història va ser Walter Benjamin. El seu text *Sobre el concepte d'història* és un bon exemple per a observar com un pensador de formació marxista, amb aspiracions revolucionàries, pot superar la gran xacra del marxisme: la fe cega en el progrés. Si la història ensenya alguna cosa és que el progrés científic no va de la mà del progrés moral, i que cap conquesta humana durarà per sempre si no es recorda i es defensa en el dia a dia. La història dona dimensió a les lluites i sacrificis immensos que hi ha darrere de cada guany, mentre que les humanitats i la ciència tendeixen a amorosir el conflicte i donar les victòries per descomptades. És per això que el cosmopolitisme gandul és el millor aliat tant dels poders conservadors com del mercat neoliberal: quan es perd el sentit del lloc, quan s'obliden els fets històrics que expliquen la realitat que ens envolta, no sabem ni de què ni de qui defensar-nos perquè ni tan sols sabem que estem sent atacats.

0. Segons el text, l'interés pels estudis d'història ha anat a la baixa perquè...

- ☒ a) recordar fets del passat ja no dona prestigi social.
- ☐ b) hi ha poca demanda en general d'estudis universitaris.
- ☐ c) optem per estudiar altres especialitats més inclusives.
- ☐ d) el passat ja no interessa tant com la immediatesa i el futur.

1. L'autor defén que caldria recuperar l'estudi de la disciplina perquè...

- ☐ a) és una bastida de pensament que prepara millor per a la vida.
- ☐ b) aporta un saber crític que ajuda a desestimar modes socials efímeres.
- ☐ c) forma part del coneixement construït per les generacions anteriors.
- ☐ d) la història matisa el present i ajuda a crear un progrés més perdurable.

2. Segons l'autor del text, la història ha deixat pas a les humanitats perquè...

- ☐ a) la història és una disciplina incòmoda, porosa i de conceptes molt definits.
- ☐ b) les humanitats donen respostes universals i clares als canvis polítics i socials actuals.
- ☐ c) la història acota i estableix les possibilitats de progrés real en la societat.
- ☐ d) les humanitats són polièdriques i ensenyen a centrar el pensament en un espai concret.

3. Segons el text, el factor principal de la crisi dels estudis d'història és que...

- ☐ a) han irromput disciplines científiques que expliquen millor una societat tècnicament més complexa.
- ☐ b) s'ha convertit en una disciplina múltiple que ja no s'explica només amb fets diacrònics.
- ☐ c) es considera una disciplina inestable, deslocalitzada, i que no aporta certeses.
- ☐ d) encara arrossega xacres d'èpoques passades de les quals no ha pogut desempallegar-se.

4. La disciplina històrica reivindica el concepte de...

- a) lloc, perquè entendre els fets històrics és situar-los en la seua realitat més pròxima.
- b) espai, perquè representa un domini immutable que dona respostes a fets universals.
- c) tecnològica, perquè considera que no ha atés correctament el progrés científic.
- d) geografia, perquè es tracta de dues disciplines que treballen en simbiosi.

5. Algunes tendències ideològiques actuals...

- a) fan un ús partidista de la història, que interpreten i tergiversen lliurement.
- b) guanyen força a base d'afavorir una desconexió amb els fets històrics pròxims.
- c) usen els llocs del passat per a reinventar els llocs del pensament actual.
- d) revisen la manera d'interactuar amb la disciplina històrica.

ÀREA 2. ESTRUCTURES LINGÜÍSTIQUES

2. Completeu el text que teniu a continuació amb l'alternativa més precisa i adequada. Només hi ha una opció correcta per a cada buit. Fixeu-vos en l'exemple (número 0).

**Turisme dark: destinacions marcades pel misteri i els successos paranormals
(0) arreu del món**

Entre tots els misteris que envolten la naturalesa humana, l'atracció per tot l'ocult i misteriós ha sigut un dels que més pàgines **6**. Per què ens agrada **7**? És possible que siga per aquella sensació atraient de no tindre les coses sota control? No són poques les pintures, partitures de música o pel·lícules que han explorat aquesta atracció tan contradictòria. La literatura gòtica de finals del segle XVIII va aconseguir, **8**, transformar la por en tot un fenomen de masses. I això també va donar peu a visitar, per plaer, llocs misteriosos.

9. el turisme dark ('fosc' en anglés) sempre ha existit, va ser el 1996 quan dos professors de la Universitat de Glasgow, a Escòcia, es van inventar el terme per a **10**. l'interés i la curiositat que tenen moltes persones per visitar localitzacions sinistres. Una de les viatgeres que sempre s'ha sentit fascinada per la bellesa muda dels cementeris, els ambients apagats i **11**. i els dies de boira és Miriam del Río, periodista especialitzada en temes culturals i històrics.

Més enllà d'aquest interés **12**. i de l'aparent superficialitat, Miriam del Río considera que tots aquests llocs tenen una història darrere que **13**. a reflexionar. Per a l'autora, el turisme dark és un tipus de turisme que s'ha de fer **14**. consciència i respectant el **15**. tràgic del lloc que es visita. Les pel·lícules o sèries de televisió sovint també contribueixen a banalitzar aquesta mena de turisme. És el cas de la sèrie *Chernobyl*, que ha multiplicat les visites a la zona **16**. es va emetre. "És normal que hi augmenten les visites; **17**. crec que els visitants han de ser conscients no només del pes històric que té la sèrie, sinó dels riscos **18**." argumenta Miriam del Río.

Finalment, també hi ha unes altres maneres de viatjar que van molt més enllà i que juguen amb les experiències **19**. en primera persona. És el cas del Sarajevo War Hostel, un allotjament que permet viure durant una nit com era la vida durant la Guerra de Bòsnia: sense energia elèctrica, aigua **20**. o calefacció i amb sons constants de bombarders.

	a)	b)	c)
0.	arreu el	arran del	arreu del

	a)	b)	c)
6.	ha complimentat	ha emplenat	ha plenat
7.	instigar por	fer por	passar por
8.	fins i tot	amb tot	sobretot
9.	Per bé que	Ja que	Així com
10.	afirmar	anomenar	esmentar
11.	decaients	decadents	decaents
12.	mal-sà	mal sa	malsà
13.	obliga el visitant	li obliga al visitant	obliga al visitant
14.	amb	a	en
15.	transfons	rerafons	rerefons
16.	des què	des que	des de que
17.	tot i això,	així doncs,	així mateix,
18.	als quals s'hi exposen	als que s'exposen	a què s'exposen
19.	immersives	immersives	imersives
20.	corrents	correnta	corrent

3. Completeu el text que teniu a continuació amb l'alternativa més precisa i adequada. Només hi ha una opció correcta per a cada buit. Fixeu-vos en l'exemple (número 0).

Un armari ple de roba... i no sé què posar-me

Obris l'armari i hi veus (0) un *piló* de roba, però alhora no hi veus res. De fet, tens el convenciment que ja comences a avorrir les combinacions que portes sempre perquè les repeteixes molt. Et sona la situació? Doncs la bona notícia és que **21.** no hages d'anar a comprar roba nova, ni participar de les compres compulsives que promou el *fast fashion* –la gran indústria de la roba econòmica i de poca qualitat–, perquè dins de l'armari tens moltes possibilitats per fer combinacions que ni t'havies **22.**

23. cal analitzar en profunditat què passa dins del teu armari. I un dels principals **24.** que indiquen que alguna cosa va malament és observar si "l'armari se t'ha menjat". **25.** explica la consultora d'imatge Andrea Villalonga, aquesta expressió fa referència a la inèrca de posar-te sempre la mateixa roba, tot i tindre'n els calaixos plens. I una bona manera de **26.** és que no pots veure tot el que **27** dins. "Si no veus tota la roba que tens, acabes llançant diners perquè compres moltes més coses **28.** realment et fan falta", explica l'experta. **29,** ordenar i organitzar bé l'armari és una de les principals prioritats.

I com **30.** un armari? Per començar, Villalonga aconsella desfer-se de tota aquella roba que no **31.** però que guardem per si "**32.**" torna a estar de moda. Una vegada s'ha fet aquesta bona neteja, és el moment de veure que hi ha i què hi falta, i a partir d'ací crear un bon **33.** d'armari amb què es puguin fer múltiples combinacions, i per a això no cal tindre molta roba. Hui en dia hi ha assessors d'imatge que recomanen seguir unes certes pautes a l'hora de disposar d'un armari com cal. Això sí, sempre tenint en compte els gustos personals i la situació laboral de **34.** L'experta aconsella que les peces siguin versàtils i atemporals, és a dir, que no tinguin detalls molt marcats de la moda actual. I sobretot, que siguin de bona qualitat i invertir-hi més diners, perquè **35.** posaràs més sovint.

	a)	b)	c)
0.	un piló	una pil·la	un pil·ló
21.	potser que	pot ser que	potser
22.	plantellat	plantetjat	plantejat
23.	Primer que tot,	Primer de tot,	Tot d'un plegat,
24.	símtomes	símtomes	síntomes
25.	Tal com	Tal i com	Per tal com
26.	detectar-l'ho	detectar-ho	detectar-lo
27.	n'hi hi ha	n'hi ha	hi ha
28.	de les quals	que	de les que
29.	Per conseqüència	Per consegüent	Per conseqüent
30.	s'endrega	s'endresa	s'endressa
31.	ens ve bé	ens va bé	ens cau bé
32.	de cas	a cas	el cas
33.	fondo	fonts	fons
34.	cadascun	cadascú	cada un
35.	te les	te'ls	te les hi

PROPOSTA DE SOLUCIONARI**Àrea de Comprensió Escrita**

Exercici 1

1b, 2d, 3b, 4a, 5b

Àrea d'Estructures Lingüístiques

Exercici 2

6b, 7c, 8a, 9a, 10b, 11b, 12c, 13a, 14a, 15c, 16b, 17a, 18c, 19b, 20c

Exercici 3

21b, 22c, 23b, 24a, 25a, 26b, 27b, 28c, 29b, 30a, 31b, 32a, 33c, 34b, 35c